HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בי בליעי. פ"ה מי מוקיינוס שבולעות כל מימות שבעולם ופולטות מותן לתך מהום לכתיב והיס אלינו מלא וקאמר דבמקום קאמר שדיניהו בתיגרא [ב] שם כלי ושוב היתך יורדין לתהום ולי [ד] מפרש גומא או חריץ ניתא טפי ויתכן מי בליעי שם מקום מלמטה ד] שם בי בליעי אית ביה כר' שמעון שבולעות כל מימות שבעולם ופולטות מותן לתך מהום לכתיב והיס אלינו מלא וקאמר דבמקום קאמר שדיניהו בתיגרא [ב] שם כלי ושוב היתך יורדין לתהום ולי [ד] מפרש גומא או חריץ ניתא טפי ויתכן מי בליעי שם מקום מלמטה ד] שם בי בליעי אית ביה כר' שמעון

בי בליעי. מים שמקוקיונוס שבולעים כל מימות שבעולם שנופלין בו ומבליעין מותם עד מהום ופולטות מותן והיינו דכתיב (קהלת א) והיס אינו מלא: **מעני.** מעונים ופפלים לפי שלא היו בתלמים: **ליקטו.** העיזו ודבקו קשות [ו] את המלך כשהרימו רים מלמים שבורים להיות קרובים למלכות: **בתיגרתא.** בכלי. ל"ק בתיגרתא תניא: **דשמעו לפפייסו.** נשמעו [ז] שכחם: **וכלו ואזלו.** גלו והלכו למבדון: **מתני' נותן טלה אחד ונקבה.** בפדיון דממה נפשך חד מינייהו בכור שפטור מן הרחם: **וזכר ונקבה.** ואין יודע אם [ח] זכר מחלה ואי נקבה ואין כאן [ט] בכור: **מפריש טלה.** משום קפק ומפקיע עליו קדושת פטר חמור: **והוא לעלמו.** שהוא בעלמו יאכל הטלה ולא יתננו לכהן דכהן הוי מוגיא מבבירו ועליו הרמייה להביא עדים שהזכר יצא מחלה ואימורא ליכא למאי דאמרי פטר חמור גמור שפדאו בשה אין לו קדושה לא כן ולא בפדיונו דכתמני במתניתין ואם מת נהנה בו אלא גזל הוא למיכא ולא אינו נותן מת הטלה לכהן [י] דממונא הוא והכא לא ליכא גזל לספק הוא: **שני תמורים הן. וכן ונקבה נותן טלה** [יא] **לכהן.** בפגיל הזכר: **או שני זכרים ונקבה.** למחלה יולדה זכר ומחלה יולדה זכר ונקבה: **נותן טלה אחד לכהן.** למה ליכא למיחש שמא יולדה זכר ונקבה ואח"כ זכר ונקבה: **נותן טלה אחד לעצמו שנאמר** [1] **ופטר חמור תפדה בשה מן הכבשים** ומן העזים זכר ונקבה גדול וקטן תמים ובעל מום [יב] פודה בו בפעמים הרבה נכנס לדיר להתעשר ואם [יג] מת נהנין בו: **גמ'** מאן תנא אמר ר' ירמיה דלא כרבי יוסי הגלילי [ג] דאי רבי יוסי הגלילי האמר אפשר לצמצם אמר אבי אפילו תימא רבי יוסי הגלילי שאני התם דכתיב [יד] [2] **הזכרים** לה' וליגמר מיניה הא מיעט רחמנא הזכרים איכא דאמרי לימא דלא כרבי יוסי הגלילי דאי רבי יוסי הגלילי האמר אפשר לצמצם אמר אבי אפי' תימא רבי יוסי הגלילי שאני התם דכתיב הזכרים לה' בשלמא לר' ירמיה דלא מוקי לה כרבי יוסי הגלילי היינו דלא קתני ויצאו שני ראשיהן כאחד אלא לאביי ליתני ויצאו שני ראשיהן כאחד [טו] **ועוד תניא חמורו שלא ביכרה וילדה שני זכרים ויצאו ראשיהן כאחד רבי יוסי הגלילי אומר שניהן לכהן שנאמר הזכרים לה' והא כי כתיב האי בקדושת הגוף הוא דכתיב דאבי תיובתא דרבנן**

כי מטי לבי בליעי (ט) מלא כוזא דמיא מבי בליעי כד אתו אוקמינהו קמי קיסר חזנהו דהוו מעני א"ל הני לאו נינהו שקל מעפרייהו ושדא עילוייהו אקשו לאפי מלכא אמר ליה כל דבעית עביד בהו (ג) [ט] אייתינהו מיא דאייתי מבי בליעי שדינהו בתיגדא אמר להו [ג] מליוה להו ואיזילו לכו מלו ושדו ביה קמאי קמאי ובלע להו מלו עד דשמיט כתפייהו ובלו להו ואזול: **מתני'** [א] **חמורה שלא ביכרה וילדה שני זכרים נותן טלה אחד להכהן זכר ונקבה מפריש טלה אחד לעצמו שתי** [ג] **חמוריו** [2] **שלא ביכרו וילדו שני זכרים נותן שני טלאים לכהן זכר ונקבה או שני זכרים ונקבה נותן טלה אחד להכהן שתי נקבות וזכר או שני זכרים ושתי נקבות אין** [ג] [יז] **להכהן כלום יאחת ביכרה ואחת שלא ביכרה** [יח] **וילדה שני זכרים נותן טלה אחד להכהן זכר ונקבה מפריש טלה אחד לעצמו שנאמר** [1] **ופטר חמור תפדה בשה מן הכבשים ומן העזים זכר ונקבה גדול וקטן תמים ובעל מום** [יט] [ג] **פודה בו בפעמים הרבה נכנס לדיר להתעשר ואם** [יג] **מת נהנין בו: גמ'** מאן תנא אמר ר' ירמיה דלא כרבי יוסי הגלילי [ג] דאי רבי יוסי הגלילי האמר אפשר לצמצם אמר אבי אפילו תימא רבי יוסי הגלילי שאני התם דכתיב [יד] [2] **הזכרים לה'** וליגמר מיניה הא מיעט רחמנא הזכרים איכא דאמרי לימא דלא כרבי יוסי הגלילי דאי רבי יוסי הגלילי האמר אפשר לצמצם אמר אבי אפי' תימא רבי יוסי הגלילי שאני התם דכתיב הזכרים לה' בשלמא לר' ירמיה דלא מוקי לה כרבי יוסי הגלילי היינו דלא קתני ויצאו שני ראשיהן כאחד אלא לאביי ליתני ויצאו שני ראשיהן כאחד [טו] **ועוד תניא חמורו שלא ביכרה וילדה שני זכרים ויצאו ראשיהן כאחד רבי יוסי הגלילי אומר שניהן לכהן שנאמר הזכרים לה' והא כי כתיב האי בקדושת הגוף הוא דכתיב דאבי תיובתא דרבנן**

שני זכרים ונקבה נותן טלה אחד לכהן. לכאורה [כ] מפרישׁ טלה אחד מספק לעצמו וכן מוכח לקמן פרק שני (דף יח:) **דגבי שני זכרים ונקבה** [טז] **אחד לו ואחד לכהן** [כ] (לכאורה) משום דקדושת בכור חלה על שניהם וכן פי' [טז] בקונטרס מפריש עוד טלה והוא לעצמו: **לאפקועי**

מלא כוזא דמיא מבי בליעי כד אתו אוקמינהו קמי קיסר חזנהו דהוו מעני א"ל הני לאו נינהו שקל מעפרייהו ושדא עילוייהו אקשו לאפי מלכא אמר ליה כל דבעית עביד בהו (ג) [ט] אייתינהו מיא דאייתי מבי בליעי שדינהו בתיגדא אמר להו [ג] מליוה להו ואיזילו לכו מלו ושדו ביה קמאי קמאי ובלע להו מלו עד דשמיט כתפייהו ובלו להו ואזול: **מתני'** [א] **חמורה שלא ביכרה וילדה שני זכרים נותן טלה אחד להכהן זכר ונקבה מפריש טלה אחד לעצמו שתי** [ג] **חמוריו** [2] **שלא ביכרו וילדו שני זכרים נותן שני טלאים לכהן זכר ונקבה או שני זכרים ונקבה נותן טלה אחד להכהן שתי נקבות וזכר או שני זכרים ושתי נקבות אין** [ג] [יז] **להכהן כלום יאחת ביכרה ואחת שלא ביכרה** [יח] **וילדה שני זכרים נותן טלה אחד להכהן זכר ונקבה מפריש טלה אחד לעצמו שנאמר** [1] **ופטר חמור תפדה בשה מן הכבשים ומן העזים זכר ונקבה גדול וקטן תמים ובעל מום** [יט] [ג] **פודה בו בפעמים הרבה נכנס לדיר להתעשר ואם** [יג] **מת נהנין בו: גמ'** מאן תנא אמר ר' ירמיה דלא כרבי יוסי הגלילי [ג] דאי רבי יוסי הגלילי האמר אפשר לצמצם אמר אבי אפילו תימא רבי יוסי הגלילי שאני התם דכתיב [יד] [2] **הזכרים לה'** וליגמר מיניה הא מיעט רחמנא הזכרים איכא דאמרי לימא דלא כרבי יוסי הגלילי דאי רבי יוסי הגלילי האמר אפשר לצמצם אמר אבי אפי' תימא רבי יוסי הגלילי שאני התם דכתיב הזכרים לה' בשלמא לר' ירמיה דלא מוקי לה כרבי יוסי הגלילי היינו דלא קתני ויצאו שני ראשיהן כאחד אלא לאביי ליתני ויצאו שני ראשיהן כאחד [טו] **ועוד תניא חמורו שלא ביכרה וילדה שני זכרים ויצאו ראשיהן כאחד רבי יוסי הגלילי אומר שניהן לכהן שנאמר הזכרים לה' והא כי כתיב האי בקדושת הגוף הוא דכתיב דאבי תיובתא דרבנן**

**